

868789 265

Václav Jehlička
ministr kultury

Národní památkový ústav
ústřední pracoviště
Valdštejnské nám. 3/162, Praha 1

Došlo 22 -02- 2008

Čj. 1319
Přílohy: Odd: PO

V Praze dne 19. února 2008
Č.j.: 2580/2008

Rozhodnutí

Podle ustanovení § 152 a § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), jsem na základě rozkladu ze dne 9. 10. 2007 společnosti NAVATYP a.s., se sídlem Revoluční 25/767, 110 00 Praha 1, IČ: 25110977 (dále též „podatel“), přezkoumal rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. 3867/2007 ze dne 5. 9. 2007, kterým se prohlašuje za kulturní památku podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění (dále jen „zákon č. 20/1987 Sb.“) a podle správního řádu dům č.p. 5 s pozemkem parc. č. st. 11 v Českém Krumlově (dále též „dům č.p. 5“), k. ú. Český Krumlov, okr. Český Krumlov, Jihočeský kraj. V tomto řízení dle 27 odst. 1 písm. a) správního řádu je účastníkem řízení společnost HOTELTYP a.s., se sídlem Revoluční 767/25, 110 00 Praha 1, IČ: 26510995 (dále též „účastník“). Podle ustanovení § 152 odst. 4 a § 92 odst. 1 správního řádu jsem na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, rozhodl

následovně:

**rozklad se z a m í t á ,
neboť je nepřipustný.**

O d ů v o d n ě n í :

Podatel rozkladem napadl rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. 3867/2007 ze dne 5. 9. 2007, kterým byl dům č.p. 5 prohlášen za kulturní památku.

Ze správního spisu byly zjištěny následující podstatné skutečnosti:

Řízení o prohlášení domu č.p. 5 za kulturní památku zahájilo Ministerstvo kultury na základě podnětu Památkářské obce českokrumlovské ze dne 3. 3. 2007. Po vyhodnocení shromážděných podkladů, tj. především uvedeného podnětu, vyjádření Městského úřadu

Český Krumlov, vyjádření Krajského úřadu Jihočeského kraje a vyjádření Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Českých Budějovicích, dospělo Ministerstvo kultury v rozkladem napadeném rozhodnutí k závěru, že se jedná o velmi dobře zachovanou budovu typologicky bankovního domu, a to jak v původní hmotě bez výraznějších památkovou hodnotu degradujících zásahů do její architektonické podstaty, tak i ve velkém počtu architektonických prvků z doby svého vzniku. Dle Ministerstva kultury z urbanistického hlediska představuje uvedená budova spolu se sousední školou jednu z hlavních pohledově velmi se uplatňujících dominant samotného jádra města a určuje tak jedno z měřítek prostoru náměstí Svornosti – přesněji horizont 19. století. V exteriérech i interiérech je zachována řada původních a vysoce cenných architektonických detailů, prvků uměleckých řemesel a stavebních konstrukcí. Budova spořitelny s vedlejší stavbou školy, které obě náležejí do skupiny veřejných staveb v historizujícím stylu 2. poloviny 19. století, jejichž zastoupení je v Českém Krumlově minimální, je tedy dle Ministerstva kultury mimořádným a cenným dokladem úrovně jednoznačně svému účelu projektovaných a koncipovaných staveb tohoto druhu nejenom na Českokrumlovsku, ale i v rámci celých jižních Čech. Uvedený dům tak dokumentuje nejenom rozvoj a rychlý vzestup bankovního průmyslu, který se právě honosnými stavbami prezentoval, ale i životní styl na konci 19. století vůbec a je tedy rozhodně důležitým pramenem pro dokumentaci této kategorie staveb. Ministerstvo kultury proto závěrem odůvodnění rozkladem napadeného rozhodnutí konstatovalo, že dům č.p. 5 svým umístěním, charakterem a historickou podstatou splňuje podmínky ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb. pro prohlášení za kulturní památku.

Rozkladem napadené rozhodnutí Ministerstva kultury, kterým byl dům č.p. 5 prohlášen za kulturní památku, bylo doručeno účastníkovi (společnost HOTELTYP a.s.) dne 26. 9. 2007. Společnost NAVATYP a.s. podala dne 12. 10. 2007 rozklad ze dne 9. 10. 2007 proti rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. 3867/2007 ze dne 5. 9. 2007. V rozkladu uvádí, že vyslovuje pochvalu a uznání autorům odůvodnění napadeného rozhodnutí. Z hlediska formálního, obsahového i taktického má dle podatele takovou úroveň, že mu lze stěží něco vytknout. Podatel uvádí, že vezme-li se při rozhodování navíc v úvahu výhoda „domácího hřiště“, je dle podatele naděje na úspěch jeho rozkladu problematická a minimální. Dále se v rozkladu uvádí, že Český Krumlov je překrásné město oplývající množstvím celé řady významných památek. Památek dle podatele nesporně cennějších a atraktivnějších než je předmětný dům č.p. 5. Naproti tomu město Český Krumlov dle podatele postrádá nadstandardní ubytovací a stravovací zařízení, jež by bylo schopné uspokojit nároky zájemců o památky z řad špičkové zahraniční klientely. Podatel uvádí, že řešení předdeslaného rozporu výstavbou odpovídajícího hotelového komplexu na místě stávajících objektů č.p. 5 a č.p. 163 bylo jeho investičním záměrem. Dodává, že kladné stanovisko k tomuto záměru mělo i dřívější vedení města. Podatel lituje, že svůj záměr ke škodě nejen vlastní, ale i ke škodě města a jeho obyvatel a ke škodě celostátní, zřejmě neuskuteční.

V souladu s § 152 a § 92 odst. 1 správního řádu bylo přezkoumáno rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. 3867/2007 ze dne 5. 9. 2007, jakož i řízení, které rozhodnutí předcházelo.

Nejprve jsem se zabýval tím, zda je podatel rozkladu osobou oprávněnou podat rozklad. Z ustanovení § 81 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu vyplývá, že proti rozhodnutí může podat rozklad jen účastník. Podatel rozkladu je však subjektem odlišným od účastníka tohoto řízení a současně nijak nedoložil, že je oprávněn zastupovat účastníka v tomto řízení. Nezbylo mi proto než tento rozklad zamítnout.

podle § 92 odst. 1 správního řádu jako nepřipustný, neboť byl podán osobou k tomu neoprávněnou.

Rozhodnutí Ministerstva kultury tedy nabylo právní moci dne 12. 10. 2007, neboť účastník proti němu nepodal rozklad. Proto jsem následně na základě nepřipustného rozkladu zkoumal ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí.

Shledal jsem, že napadené rozhodnutí Ministerstva kultury bylo vydáno v souladu s příslušnými právními předpisy, zejména pak se správním řádem a zákonem č. 20/1987 Sb., když Ministerstvo kultury shromáždilo všechny potřebné podklady a na základě jejich řádného vyhodnocení dospělo k závěru, který v napadeném rozhodnutí dostatečně odůvodnilo, že předmětný dům č.p. 5 splňuje zákonem č. 20/1987 Sb. předepsané podmínky pro prohlášení za kulturní památku, neboť se jedná o dobře zachovanou budovu spořitelny, tj. typologicky bankovního domu, v historizujícím stylu z konce 19. stol. Tento styl je v Českém Krumlově zastoupen ojediněle. Dům tvoří pohledovou dominantu jádra města a jedno z měřítek prostoru náměstí Svornosti. V exteriéru i interiéru je zachována řada původních vysoce cenných architektonických detailů, prvků uměleckých řemesel a stavebních konstrukcí. Dům č.p. 5 tedy svým charakterem a podstatou vykazuje památkové hodnoty vymezené v § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb. a proto jsem dospěl k závěru, že byl důvodně prohlášen za kulturní památku.

Zároveň jsem shledal, že podatel v rozkladu neuvedl žádné nové zásadní skutečnosti zpochybňující památkovou hodnotu domu č.p. 5 ve smyslu § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., kterými by se Ministerstvo kultury ve svém rozhodnutí dostatečně nezabývalo. V důsledku toho, že rozklad neobsahuje žádné relevantní skutečnosti pro posouzení věci a současně vzhledem k tomu, že jsem shledal, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s příslušnými právními předpisy, nemohl jsem pak dospět k jinému závěru než, že zde nejsou dány předpoklady pro zahájení přezkumného řízení ani důvody pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí.

Ohledně dalšího užívání domu č.p. 5 v důsledku jeho prohlášení za kulturní památku uvádím, že zákon č. 20/1987 Sb., popř. další právní předpisy, nabízejí řadu fakultativních i obligatorních náhrad, vázaných na zachování a údržbu kulturní památky. Výše a způsob náhrad jsou převážně dány povahou věci, zejména též odvisí od výše nákladů, jimiž údržba kulturní památky překračuje obvyklé náklady údržby nemovitosti. Prohlášení věci za kulturní památku není nijak v rozporu s jejím běžným užíváním, např. bydlením či provozováním obchodní nebo výrobní činnosti, neboť kulturní památku lze opravovat, rekonstruovat, restaurovat nebo jinak stavebně-technicky upravovat na základě závazného stanoviska příslušného orgánu státní památkové péče dle § 14 zákona č. 20/1987 Sb.

Ostatní skutečnosti, které vyplývají z napadeného rozhodnutí Ministerstva kultury, z řízení jež mu předcházelo, jakož i z rozkladu, byly přezkoumány a bylo shledáno, že pro výrok tohoto rozhodnutí o rozkladu nejsou podstatné a nemají na něj vliv.

K projednání podaného rozkladu byla svolána ustavená rozkladová komise, která věc komplexně posoudila a na základě výše uvedeného mně navrhla rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Toto rozhodnutí je podle § 91 odst. 1 a § 152 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, konečné a nelze se proti němu dále odvolat.

Za správnost vyhotovení:
JUDr. Petr Strupek

Mgr. Václav Jehlička, v. r.
ministr kultury

NAVATYP a.s.
Revoluční 25/767, 110 00 Praha 1

Na vědomí obdrží:

Ministerstvo kultury, OPP, zde

HOTELTYP a.s.
Revoluční 25/767, 110 00 Praha 1

Národní památkový ústav, ústřední pracoviště
Valdštejnské nám. 3, 118 01 Praha 1 - Malá Strana

Národní památkový ústav, u.o.p. v Českých Budějovicích
nám. Přemysla Otakara II. 34, 370 21 České Budějovice

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu
U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice

Městský úřad Český Krumlov, odbor územního rozvoje, investic a památkové péče
Kaplická 439, 381 01 Český Krumlov

Památkářská obec českokrumlovská
Dlouhá 30, 381 01 Český Krumlov